

AFSCHEID VAN MIJN BESTE MAAT

Afscheid nemen is geen evidentie. Het is een moeilijk proces.

Afscheid nemen is terugblikken, Anekdotes vastgrijpen om herinneringen levendig te maken. Zulke activiteit roept emoties op en brengt je terug in de tijd.

Op vraag van Hans wil ik een poging ondernemen.

Van zijn jeugd kan ik weinig vertellen. Het ouderlijke gezin van Hans verbleef lange tijd in Duitsland om nadien te verhuizen naar Limburg en uiteindelijk in kapellen te belanden.

Als bridger neem ik het kaartspel als leidraad voor mijn verhaal.

Vanaf zijn studententijd in Antwerpen werd Hans gefascineerd door het kaartspel. Op dat moment was het vooral gericht op Whist. Zijn studententijd voltrok zich uiteraard in de lessen aan de univ, maar Hans kennende besteedde hij ook wat tijd aan het liederlijke aspect van zijn studentenleven. Dit heeft Hans de kans gegeven om Pia te leren kennen. Een pracht van een vrouw waar hij de rest van zijn leven lief en leed mee zal delen.

Pia werkte toen als opvoedster bij Vrij en Vrolijk te Brasschaat. Hans liet zich door Pia inspireren en engageerde zich eveneens als opvoeder in deze voorziening. Omwille van de onzekere toestand bij “vrij en vrolijk” zocht Hans andere uitwegen om brood op de plank te brengen. Hij heeft verschillende jobs gehad maar het meest bekend was hij als aanbrengrer van advertenties voor een reclameblad. De laatste jaren van zijn beroeps carrière werd hij geconfronteerd met het faillissement van het reclameblad. Iedereen dacht Hans gaat op die leeftijd geen werk meer vinden, maar dat was buiten de waard gerekend. Op zeer korte tijd werd hij aangeworven bij “Van Gansewinkel” waar hij tot heden tewerkgesteld is. Hij zou op pensioen gaan op 25/08 en was van plan hiervoor een groot feest te geven.

Hij is de bridge wereld binnengestapt in 1986. Hij volgde een introductie cursus bij Pierre Keepers samen met o.a. Manu Raedschelders.

Bridge is een kaartspel dat je met een vaste partner speelt. Het is juist dat partnership dat ik wil hanteren voor Hans te omschrijven:

De etymologische verklaring van het woord partnership is: samenwerking met een andere partij om een gemeenschappelijke doelstelling te realiseren.

Het partnerschap is van wezenlijk belang en moet aanzien worden als een werkwoord. Een partnerschap : dat bouw je op.

Je start al met een communicatie systeem uit te werken, (wat wij noemen biedsysteem).

Communicatie is van wezenlijk belang om mekaar te kunnen verstaan. Herhaaldelijk gingen we de mist in en verloren we onszelf in het bos van conventies. Meestal was ik vergeten wat we afgesproken hadden. Hans reageerde steeds op een rustige manier : ben je onze afspraak vergeten, trek het je niet aan, Luc stop ermee concentreer je op de volgende gift.

Hans zorgde steeds voor mooi uitgewerkte en geplastificeerde systeemkaarten. Als we vertrokken naar een tornooi of competitie match was hij degene die telkens de zorg opnam voor mij: heb je bieding box bij, heb je je sleutels van thuis bij, heb je jas bij, systeemkaarten werden door Hans bijgehouden want anders zouden ze toch verloren gaan.

Hij vertrok altijd enthousiast en vastberaden om ons doel te bereiken namelijk winnen. Hij was nooit onder de indruk van sterke tegenstanders, daardoor bracht hij rust bij zijn bridgepartner.

Het kaartspelen lag hem na aan het hart. Zijn mooiste uitspraak was “ik speel vanuit mijn buikgevoel”. Herhaaldelijk stelde ik: speel niet vanuit je buik maar met je hoofd. Hij kon hier hartelijk om lachen.

De laatste jaren was zijn kunde en vaardigheid danig toegenomen dat hij een geduchte tegenstander was geworden. Hans won driemaal het marathon tornooi van Witte wilg. De laatste maal zelfs nog dit jaar.

De jaarlijkse competitie was voor hem telkens een uitdaging. Zijn streven om kampioen te spelen stak hij niet onder stoelen of banken. Hans en ik waren indertijd erg fier om mee te spelen in de eerste ploeg van Nobele Donk. Wij waren ook niet te beroerd om een stapje opzij te zetten als er sterkere spelers zich aandienden in de club. Hans had dan ook een sterke clubgeest.

Vorig seizoen heeft Hans met onze ploeg het kampioenschap gewonnen. Dat was voor hem een absolute topper. Hij kreeg hiervoor van Bart een enorme fles champagne, die hij bewaarde voor zijn verjaardag. Helaas...

Partnerschap had voor Hans ook een ruimere inhoud:

Clubliefde was voor hem prioritair.

“Nobele donk” was en is zijn club, het was voor hem not done om competitie te spelen voor een andere club.

Hij wilde mee investeren in de activiteiten en de organisatie van de club. Daarvoor stelde hij zich kandidaat voor het clubbestuur. Hij was bestuurslid van tot . Welke functie zou hij opnemen in het bestuur...geen twijfel mogelijk “feestbestuurder”.

Gans zijn gezin werd mee getrokken in de organisatie van de club. Sofie, Bram, Annelies en Julie hebben allen gewerkt tijdens de clubavonden. Hans sloot meestal samen met hen het clublokaal. Hij ging dan nog niet naar huis want wij hadden nog een afspraak bij t’saad, waar de stamtisch klaar stond. Veel keuze was er niet meestal 4 maal pita met friet met elke week een ander sausje.

Nu komen we op het cruciale punt bij Hans.

Hij was ook één van de prominente leden van de après bridge. Sociale omgang, gezelligheid waren begrippen op zijn lijf geschreven. Heroïsche discussies hebben wij gevoerd over politiek, actualiteit en dies meer.

De verhalen van Hans over zijn vakanties waren legendarisch. Met lyrische omschrijvingen kon hij weergeven wat hij meegemaakt had maar vooral wat hij gegeten had.

Als de bourgondische levensstijl nog niet was uitgevonden dan had Hans dit zeker gedaan.

Over één ding werd niet gediscussieerd namelijk alles wat te maken heeft met eten en drank. Hij kon uitvoerig en smaakvol vertellen over gerechten, menu's, eetfestijnen. Het water kwam je in de mond.

De feestelijkheden werden meer en meer uitgebreid. In die mate zelfs dat het gerucht de ronde deed als je lekker wil eten, en feesten moet je in Nobeledonk komen kaarten.

Hans was hevige pleitbezorger voor de jaarlijkse barbecue die verzorgd werd door Marc en Brigitte.

Hij was ook de initiatiefnemer van het clubblad van Nobeledonk. Heelwat bridgers dachten dat gaat hij niet lang volhouden. Ook dit was buiten de waard gerekend. 10 jaar heeft hij gezorgd voor een lijvig clubblad. Telkens er een nieuw nummer uitkwam werd aan Hans gevraagd wil je het aantal pagina's beperken bij de volgende editie. Telkens werd het clubblad echter dikker en dikker.

Clubliefde en inzet voor nobeledonk had bij Hans weerslag op de verhouding tot de voorzitter. Bart was voor hem de uitgelezen voorzitter. Geëngageerd en sociaal betrokken ten aanzien van de leden van de club. Hans was een hevige aanhanger van Bart als voorzitter maar ook als kameraad. Dit heeft hij ook laten blijken tot de laatste momenten van zijn leven.

Ik wil toch even stilstaan bij Pia en haar bedanken voor de enorme inspanningen en opoffering welke zij aan de dag gelegd heeft tijdens de ziekteperiode van Hans. Wij kwamen op bezoek tijdens de mooie momenten maar jij hebt steun en verzorging gegeven ook op de moeilijkste ogenblikken. Dezelfde dank wil ik ook richten naar de vier kinderen van Hans.

Bedankt Hans voor alle momenten die we samen hebben mogen beleven.

Graag wil ik eindigen met een kleine poëtische tekst van een onbekende auteur:

Na een strijd, moeizaam gestreden

Ging je heen niet onverwacht

Niemand wist hoeveel jij hebt geleden

Onuitputtelijk was je kracht

Maar ook hieraan kwam een einde

Het deed je zeer ons te laten staan

Maar als het leven lijden is geworden

Dan wens ik jou een plekje waar ziekte en pijn niet meer bestaan.

Luc

17/08/2017